

יום ג', ד' מנ"א: לאחר תפלה מנוחה, לפני שכ"ק אדמור"ר שליט"א נכנס לחדרו, פנה אל הת' אללי שי' גuros ובקשו להיכנס לחדרו ה'ק כי ברכינו לדבר אותו אויה רגעים.

כ"ק אדמור"ר שליט"א שאלו מה החדש עם מר... האם מצאו לו מקומות לעבודה? הניל ענה שעדרין לא. ואמר כ"ק אדמור"ר שליט"א: ביום חמישי נסועים כמה מהבחורים ל"חווה" של ר' יעקב ליפסקער, והיה כדי שוגם הוא יסע עמם לעבוד, וזה ימנע אותו מלהסתובב ברחובות ובמיוחד בחום הות. אמנים לא ישלמו לו עבור העבודה שם, אך אולי ה"מל"ח" יתנו לו קצת בסך עבורו זה.

אח"כ שאלו כ"ק אדמור"ר שליט"א: און וואס הערט זיך וווען דיר אלליין? דו קוקסט ניט אויס גוט, דו פראועט סיגופים און תעניתות? דראפעט אויר טראקטן וווען גיין אפרען זיך אין די הייסע טאג.

דעך רמביים שריבית וווען בריאות הגוף או מען דארף דאס היטען כדי צו מקיים זיין תורה און מצוות, וויל אויב מען וווערט ניט געזונט הי' קען מען ניט מקיים זיין די מצוות ווי מען דארף. דו עסט ניט אדר ערד שלאפעט ניט אין ציטט? מען דארף אלץ טאן מיט אסדר, אין ציטט, אבער ניט איבער-עסן אדרער איבערשלפֿאָפּן.

וסיים כ"ק אדמור"ר שליט"א: דאס איז וואס איך האב דיר געוואָלט זאנן, וווען עט זיין גוטע ניעס ווועסטו מסתמא אריינוקומען מיר אַגְּנָן.

[=ומה אתך? אתה לא נראה טוב ההך שורך תעניתות וסיגופים? عليك לחשב אם אודות ללבת לנוח בימי הקיץ החמים. הרמכיים כותב שיש לשמר על בריאות הגוף כדי שיהי' קיטם החומץ כרביעי. אתה לא אוכל ווישן בזמנן? צרייכים לעשות הכל בסדר מסודר, בזמנן, אבל לא לאכול ולישן יותר מדראי. וסימן: זה הכל מה שרציתי לומר לך]

שי' גuros) והבנית לב"ק אדמור"ר שליט"א שהוואיל להגיהה עוד סיפור הת' הניל שפעם אירע שלאחרי אחת ההתווועדיות שכח עניין שלם, וסיפור להת' יהודה לייב שי' גורנر על בך, והצעיע לו הת' הניל להיכנס ביחד אל כ"ק אדמור"ר שליט"א ולשאול. בנשנכנסו אל כ"ק אדמור"ר שליט"א והצעיע את בקשתם לא מצא הדבר אין בעניין, ואמר בתמייה "צווויי מאל פֿאָרְבִּרְיִינְגָּעָן"? [=להתוועד בעמײַזְקָן] אך לפועל הסכים וחשב את הכוונע לראשו ה'ק, ונהי' רצוני מאד והתחילה לומר את העניין החסוי הת' הניל ספר שכ"ב התבבל מהמחוזה עד ששכח שוב את הענן, ורק הת' יהודה לייב גורנר הזיכרו את הדברים.

יום ח', ב' ת' תמח': היום נסע כ"ק אדמור"ר שליט"א לא"וֹהֵל", בנראה כתחליף לערב ר'ח' שלל מחר ביום ו' עש"ק.

* * *

שפ' מטו"מ, ר'ח מנ"א: לפני אמרותה הפטורה הורה כ"ק אדמור"ר שליט"א להרב שמואל לויין שיאמר רק את הפטורה של פ' מסע' - "שמעו דבר ה'", ולא יאמר אפילו את הפסוק הראשון והאחרון של הפטורה "השמיים כסאי" רשות ר'ח' הרב ירחה מיאל בניימינסאָהן העיר, שוגם ברשימותו מעא' רשות שהוא נוכח פעמי' אצל כ"ק אדמור"ר ה'כ'ם בקביעות כז', והרבי ה'כ'ם אכן אמר רק את הפטורה ד"שמעו" בנייל, ווהסיף כ"ק אדמור"ר שליט"א שהוא אכן פלא גדול.

לאחר תפלה ערבית דבר כ"ק אדמור"ר שליט"א עם הרב שמואל לויין בוגע להברלה במוץ"ש שלח בתשעת הימים - האם נהגים לעשות על 'בירה' (שבר), וכשאין בירה - על יין וכו'.

מספרים שהרבי ה'כ'ם בהיותו כאן באמוקה נהג להבדיל בעצמו.

ה"קידוש" הכלול את היין והמנונות עברו הכהל, ומיל הסודה והփירות שעממידים על שולחנו הך של ביך אדרמור' שליט"א.

לפניהם אותה שבת סייר זאת לרבנית תי מושקע שתלית"א (כ"ק הוא מהמששים בקדוש בית כ"ק אדרמור' שליט"א והוא יוצא ונכנס שם), ואמרה לו הרבנית שוגם היא רוצה להשתתף בהוצאות ה"קידוש" להთועדות זו, ובמוקם שהוא נעה נכר ברכזן.

לפניהם ההთועדות ניגש אליו הגבאי ר' יוחנן לבירר שהכל בשורה והוא יכול להזכיר זאת בסיום ההთועדות (בנהוג בכל התועדות, שלאחרי אמרת ברכה-אחרונה מכורין הגבאי את שמו של מנדר הקידוש) סייר לו הת' הנ"ל שם הרבנית משתפת בקידוש זה... ובסיומה של ההთועדות לא הכרינו הגבאי מאומה, ומני או חדר מנוחה זה.

יום ג' י"א מנ"א: הת' צבי הורש שי גאנצברג סייר שהיומם בשעה 2:30acha"צ נכנס אל כ"ק אדרמור' שליט"א (שישב בכיפה בראשו הך מבלי המגבעת והסיטוט) ושאלו כי אדרמור' שליט"א: "נו, ר' הערש?" ואמר שרצו למסור פ"ג עבור את מקרובותיו באה"ק, ושאל: "וואקס איז?" וענה, שזה כבר פעם הב' שהפירלה ולקחו לבית הרפואה, ועתה ב"ה הוטב מצבה, ויאמר כ"ק אדרמור' שליט"א: "אבער עס איז ניט קיין וועג איזוין" והורה לו להכנס בעבר ולהביא עמו את הפ'ן.

בשעה 6:00 לערך נכנס שוב אל כ"ק אדרמור' שליט"א, והנה הוא יושב במעילו. כ"ק אדרמור' שליט"א סגור את כפתורי המעיל, הניח את המגבעת לראשו, ולקח את הפ'ן בידיו הך, וקראו בשימת לב מיזחדת, בפ'ג כתוב הת' הנ"ל גם את שם האשאה הנמצאת בהרין שהזוכרה לעיל ביר'ד מנ"א).

כאשר יהיו חדשות טובות, מסתמא תיכנס לחודיעין לי.

יום א' ט' באב יחפץ לשמחה: בתפלת שחירות, בעת אמרת ההפטורה, בכיה כ"ק אדרמור' שליט"א מאור. אחרי תפלה ערבית לא קוירשו את הלבנה כי הייתה מבסה בעקבים. לפני הבדלה אמר כ"ק אדרמור' שליט"א לא' שנוהגים לומר "סבורי מון" גם כאשר מבדילים על בירה.

יום ב' יוד' מנ"א: היום נכנס א' מהת' לכ"ק אדרמור' שליט"א ומסר לו פ"ג עבור את מקרובותיו באה"ק שנמצאת בהרין ואינה מרגישה טוב, וכן עבורASA'ה נספה מקרובותיו שנמצאת בהרין "סובלת לב" ורופאיהם הווו לה להיזהר. כ"ק אדרמור' שליט"א לקח ממנו את הפ'ג, קרא אותו משך זמן וואח"כ אמר (בנגע לרואשונה): "דיינע מריה שחרורה", ס'איו מסטמא אלץ בשורה" [=זו "מריה-שחרורה" שלך, בנראה הכל בשורה].

ושאל הנ"ל: ומה אודות הלב? ואמר כ"ק אדרמור' שליט"א: "סובלת על הלב"יו אז עפעס א ד"ר אין ארץ ישראלי האט עפעס א זאג געטאן, מאכטטו דא א גאנצן טומל... אז מי ציט א רוניפ אוייף זיך די מריה שחרורה פון דער גאנצער וועלט... דער דאקטער האט געהיסן היטן זיך, דארך מען זיך היטן וועט זיך זיין געונט" [=בשאייה רופא בא"י אמר משוזו אתה עושא כאן רעש שלם... כשמשייכים ע"ע את "מריה-שחרורה" מכל העולם... הרופא הורה להיזהר, יש להיזהר והיא תה' בריאות].

הת' דובר ש' יוניק סייר שבאות ההთועדות האחזרות רצה לנדר את ה"קידוש", וסייע לגבאי הרה"ח יוחנן גורדון האחראי על עריכת ה"קידושים", שההתועדות מסוימת וזה מנדב את

אתם ערדין וכו'. וסימן בברכת נסיעה צלה
ושנשמע בשouter.

התמימים יהודיה ליב שי גורנו ועניריאל
שי חיקון נבנשו הום אל כי אדרמור שלייט"א בקשר עם נסיעתם בשליחות
המל"ח, ואמר להם כי אדרמור שלייט"א:
הרבי בודאי רוצה, ורק ציריך שגם אתה
תרצו, ואז בודאי שרצוננו של הרבי
בזה"שליחות" יתמלא על ידכם. אימרו את
המזור תחלים שבולנו אומרים עכשו -
מזמור ע"א, בכדי שיזיה נקלט אצל באו"א
מתנתנו מה שהרבי דורש ממן, ותשאו אתכם
תמיד מאמר ותמונה של הרבי.

מנהיגות כי אדרמור שלייט"א בעת
התפילה:

א) בשואמר איה דבר שבמנין, כמו
בפטום הקטורת "הערוי והצפוך וכו'" וכירוב -
זה מונה באצבעותיו הק'
ב) באמירות קדיש מרכין ראו בתחולת
כל פיסקא וכן באמירת "יתברך, ישתבח,
ויתפאה, ויתרומם, ויתנשא". ב"יהא שלמא"
אינו מרכין את ראשו.

ג) באמירת שמע ישראל, בתיבות אחד -
מעה בראשו הק' לד' רוחות ולמעלה ולמטה
ד) הטייה והרכנת הראש בעת אמרות
"עשה שלום" של תפלה לחש: "עשה"
הטiya והרכנה לשמאל, "שלום" - באמצעות
"ברומיו" - לימיין; "הוא" - באמצע. בעת
אמירת "עשה שלום" של קדיש הסדר הוא
הפרק. "עשה" - לימיין, וכו'

ה) כשועבר לפני התיבה - אינו מרגל
כל בקרושה.

ו) כאשר עולה לתורה - נוגע בתחולת
מקום הקရיאה, בסופה, וחוזר ונוגע
בתחילתה ומברך ברכה שלפניה. בגמר
הקריאה נוגע בסוף מקום הקרייה ואחר-כך
בתחילתה ומברך ברכה שלאחריה.

כ"ק אדרמור שלייט"א העביר על שם
הasha הנ"ל ואמר בנוגע אליו [תרגום
חוופשי]: בעוד ומן מה היא תכנס בנהרא שוב
להריוון, ושתקר אצל הרופא ותשפר לו
שבכר הפליה פעמיים, ושתאמר לו את
הסיבה לכך (אם בגל שסחבה משא כבד
וכדומה), ושהרופא יבדוק אותה, והכל יהיו
בשרה. ושידיעו לבאן (עם שם האם)
וימסרו זאת לרבי. אבל שייהיו שני תנאים
בזה: שתלך לרופא, ושאף אחד לא ידע
מההרין מלבד בעלה ואמה (אם היא תרצה).
ואודות השני אמר שוב [תרגום חוופשי]:
מסתמא ייה' הכל בשורה. בנהרא הכל בבר
בשרה, אך בכל זאת נט היא תבקר אצל
רופא שיבדק אותה ויאמר לה את הדברים
שהיא צריכה להיזהה.

בסיום היחידות אמר לו שיכתוב לבעלים
שלهما [תרגום חוופשי]: שיאמרו בלאן את
המזור תחלים של הרבי - ע"א - לפחות
עד לאצעט הרاشן. [המשך הספר - ראה
לOLUMN בה אלו].

יום ד' יג מנ"א: אחד התלמידים מעיר
פ. נכנס הום אל כי אדרמור שלייט"א
לייחידות ומספר שהוריו באו לבאן הום
ותבעו ממנו שיוריד את זקנו ושאל בעצת
כי אדרמור שלייט"א. אמר לו כי אדרמור
שליט"א: היהת ואנו מתקרבים עתה לחודש
אלול שאו מוסיפים באמירת מזור תחלים
(לדוד ה' אורי גו") ונמצאים בזמנ
זה החומן להורייד את הוקן חז. וכי' הוא
שפחה ריהם שתהיה מלחמה. הרי בודאי שאין
אפשרו אם היהת גר בעיר שהיהודים הגרים
שם לא מגדלים זקן, על אחת כמה וכמה
שהנק גר בעיר שהיהודים שם מגדלים זקן
ובמיוחד שיש שם יהודים מאנגש וכו', הרי
בודאי שעלייך להמשיך לנמל את הוקן. הייתה
צריך להביא את הוריך לבאן והייתי מדבר

יום א', ט"ז מנ"א: הבוקר פרץ יהודו בסערה לתוך "סלה" וצעק שבתו מנסה לילך והיא נמצאת בבית רפואה בחבלו לידיה כבר למעלה מ-24 שעות וסובלת באבאים אiomים וכור וביקש שייעזרו לו. הות' דובער שי' יוניק הניח לו חפיקין והתפלל אותו שחרית, ולאחר מכן הבניסו אותו אל כ"ק אדרמור שלייט' א' ומן הבניסו אותו אל כ"ק אדרמור שלייט' א' והיהודי הניל שפרק את לבו לפניו. אמר לו כי אדרמור שלייט' א' שיאמר מיד "וואס שנעלער" מזמור ע"א בתהלים. וכן שיתן רולר ושמוניות סענט לצדקה (עשר פעמיי חי') ושימסור לבתו שתתקבל על עצמה לתה במה סענט לצדקה לפני הדלקת הנרות בכל ערב שבת קודש. והוסיף, שיעשה את כל הניל בוריות הכי גדולת, ואו הלידה תהי בשורה ובנקל. טרם צאטו מה"יחידות" ביקשו כי אדרמור שלייט' א' שיטלפן להודי את התוצאות.

כ"ק אדרמור שלייט' א' אמר להת' דובער שי' יוניק למஸור ליהודי הניל שיקיים מידי את כל הניל. ובטורן הדברים התבטה: "הלוואי וואלא ער מיר אונגעזאגט בייטאג ער זאל איבערעגעבען די טאכטער וואס שנעלער וועגן די עדקה פון ערב שבת. מיזאל ניט מינען או סאיין סטם א מעשה, עס איין נוגע". [=הלוואי הי' מודיע לי כבר בעחריותם. שימסור לבתו מה שייתור מהר אודות העדרה של ערב שבת, שלא יחושו שהוא סטם עניין - זה נוגע]

הלהלה בשעה 5:00:00 שאל כי' אדרמור שלייט' א' באמ הניל טילפן, ובשגענה בשלילה הורה שיתקשרו אליו. הות' דובער שי' יוניק התקשר אליו והתברר שהlidah הייתה בשורה ו שנולדה בת למו"ט. נענה כי' אדרמור שלייט' א' ואמר שכנרא הא הי' הניל מבולבל ביחסו ושכח לחתקשת, ועל פניו הקהיתה ניכרת שביעות רצין מהבשורה הטובה.

ז) באמירת חצי קדיש שלאחור קריית התורה - אוחז בשני ה"עצי-חיים" ביד ימין. ח) מניח ד' זוגות תפילין אחריו התפללה. והסדר בו: מורייד תחלה השל-ראשי ומণיחו בשקיות מבלי לקלף (אולי כדי שלא יהיה הפסק), ומণיח של-ראש דושמושא רבא, אח"ב פושטם ומণיח של-יד ושל-ראש דראת, וקורא ק"ש, קדרש, שיש זכירות, ופושט השיר דור"ת ומणיח ש"ר דראב"ד.

רבים מאנ"ש והות' משוחחים ביניהם על הנගתו המופלאה של כי' אדרמור שלייט' א' שהחל מיום שבת תש"י מחזיק בסידורו את המאמר ד"ה "באתי לנוי" (ההתש"י) שכ"ק אדרמור הכ"מ הויל ליום הטתקחותו, ובכל הורמנות מעין בו לומן מה ובענ' נהג במשך כל השנה).

מספרים שאחד מאנ"ש נכנס ליחירות וכי' ברכה להיות מקשר לכ"ק אדרמור שלייט' א' בהתקשות אמיתית, וענה לו כי' אדרמור שלייט' א' שכאש הוא יקיים את מה שהוא בקש ממנו "וועט דאס זיין די בעסטע ההתקשות, וואס איר וועט זיין מקשר מיט דעם רביין דורך מיר".

לאחד שבקש ברכה מכ"ק אדרמור שלייט' א' ענה: "דער אויבערשטער זאל העלפן או די ברכות וואס דער רבינו גיט אויר או זאל זיין א יריש חסיד ולמדן - זאל מקוים וועגן".

ש"פ ואתחזג, שבת נחמו, ט"ז מנ"א: כי' אדרמור שלייט' א' עלה השבת ל"מפטיר" במניין מיוחד שהתקיים בבייחמ"ד למיטה בשעה תשע בבוקר, מפני שבשבוע הבא - ביום כ"פ מנחם-אב - חל הייאצ"ט של אביו הרה"ג הרה"ח והמקובל וכו' הרב ר' לוי יצחק נ"ע, ומכיון שלא רצה לשנות את הנוהג הרגיל במניין שבחרדר כי' אדרמור הכהן, הקדים ועלה ל"מפטיר" בבייחמ"ד למיטה, ואחר כך התפלל למלטה ברוגיל.

של הרבי הוא שבשבת לימדו רק חסידות... ווחלו ללימוד חסידות.

יום א/ ב' מניא: רבים מהתומימים החלו להניח תפילין ורבינו-תמ, כי פורסם ב"ס"ל" בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א שעלה הבחרים להשתתל להנחת תפילין דרת'.

בימים אלו נסעו כמה מהה' לנאות דשא בהקעט של מתיבתא תוי' (ישיבת תוי' מסדרת הקעט עבר תלמידי) וגם תלמידי תוי' נסעים לשם).

יום ה, כ"ז מניא: ב"ק אדמו"ר שליט"א נסע היום לאוהל' (כגראה כתחליף לערב ר'ח אלול שיחול בש"ק). לפני שנסע בתוכו כולם פניהם ונתקנו לב'ק אדמו"ר שליט"א.

הת' אללי שי גروس סייפר, שכasher ניגש לב'ק אדמו"ר שליט"א למסור את הפ"ז שאל אותו באם הוכיר בהפ"ג גם את אביו שי', וכן בשפתח את הפ"ג נתן עבור ידידו יצחק לוי שי' שאל ב"ק אדמו"ר שליט"א היבן כתוב השם שלו, וכשהבחן שהשם נכתב בסוף העמוד התבטה ג'גאר אונטען'.

בשעה 1:00 נסע ב'ק אדמו"ר שליט"א לאוהל', ועמו הרבה מאנ"ש והת'.

בעה נסייתו לאוהל' לא חגר ב'ק אדמו"ר שליט"א אבנט, אך באשר הגיע לאוהל' הוציא את האבנט שלובש מתחת למעיל, חגרו והתקרב לאוהל'.

ב'ק אדמו"ר שליט"א קרא את הפנינים על ה"צ"ו". באמצע קריאת הפנינים החל מישחו לצלם את ב'ק אדמו"ר שליט"א, ובכשמשמע ב'ק אדמו"ר שליט"א את הרעש של המצלמה סימן שלא יעשו זאת, והרים את צווארון מעילו וביססה בו את פניו הך.

לאחרเสรיטם את קריאת הפנינים ואמריota המענה לשון וכו', דבר ב'ק אדמו"ר שליט"א אוודות תכנית בנין האוהל' - מסביב

היום ביקש כ"ק אדמו"ר שליט"א מהה' דוד שי' ראסקין, שהי' באלא-אטא בעת הסתלקות אביו הרה"ג הרה"ח והמקובל וכו' הרב ר' לוי יצחק נ"ע - לרשות את החוכר לו מבעל ההוללה, ובמיוחד אם זכור לו אייה ד"ת ממנו.

הרבי שליט"א הוסיף וביקש מהניל שביבקורו אצל אמו - הרבנית חנה [נ"ע] לא ידבר על הימים ההם כדי שלא תזכיר בוה ותצעער.

הת' הניל כתוב את מה שהיה בזכרונו, והדר' שוכר הי' שבעם נבנש אל הרלו"ע נ"ע הרה"ח בצלאל ווילשאנטקי וראה שהוא כותב על פרק מ"א בתניא. ר' בצלאל ביקש לראות את הנכתב אף הרלו"ע נ"ע הסתיר זאת בידיו. בהודמנות אחרית ראו כי כתוב על מ"ש בתניא שלפני לימוד התורה צריך לכוין שי' להר' לשמה "במו בגט וסית שעריכים לשמה לעובב" ומדובר שב' דוגמאות אלו הם כנגד סור מרע (גוט) ועשה טוב (ס"ת) שהם כללות התורה.

כאשר ב'ק אדמו"ר שליט"א קיבל את הרשימה נתן להת' הניל "ישר כח' ובהתועדות כ"פ מניא" דבר ע"ד עניין זה.

יום ה, כ"ף מניא: אחרי תפלה ערבית התועד ב'ק אדמו"ר שליט"א לכבוד יום האצטיות של אביו - הרה"ג הרה"ח המקובל וכו' הר' ר' לוי יצחק נ"ע.

ב'ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתועדות בשעה 10:15.

שפט עקב ב'ב מניא: אחרי הצעדים ישבו התומימים אליו גROS וקלמן שוחט שיחיו בחדר שני ולמדו ש"ע יורה דעה". באמצע הלמוד נכנס ב'ק אדמו"ר שליט"א, הביט בספר בו למדו, אח"כ הביט בהם בחזקה, ויצא. הם הבינו ממבט זה שרצונו

יש לכם? תשאו זאת עמכם בארכך, טרם שיצאו אמר ב"ק אדמו"ר שליט"א להתי דובער שי יוניק: קיבلتני מכתב מאביך ובכתב שעניתי לו כתבתי בין היתר שאין מרוצה מהנהגנתך.

שפ' ראתה ב"ק מנ"א, מבה"ח אלול: אחרי תפלת שחרית התקיימה התועדות ב"ק אדמו"ר שליט"א.

ב"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתועדות בשעה 20:1. התועדות הסתיימה בשעה 2:10.

לאחריו התועדות התקיימה "חוורה" ע"ז אנ"ש והת' שי ובראשם הרב מרכז מענטליק והת' יואל כהן שיחו. השיחות הראשונות שכ"ק אדמו"ר שליט"א הגיחם וגם נתן רשות לפירסמים פורסמו רק בעותקים מועטים וגם בהדפסה לא טוביה מפני שהוא בפרטיות, עד שורבו ככל משך הוא לשונו של ב"ק אדמו"ר שליט"א מה שכתב בעצמו.

עיקר הפצת השיחות הראשונות – ש"ק מבקרים אייר, סיון, תמ"ו – ה'י בארץ הברית גופה, והוא רק ייחודיים שנקו כמה שיחות ושלוחות באמצעות הדואר לקרויביהם ולהכיריהם שבחו"ל.

בערב תשעה באב (יהפרק לשמה) החליט הת' הניל שהדפסת השיחות והפיצחת צריכה להיות יותר מאורגנת וערך מכתב להרהור"ח אברהם פריג, מגרולי החסידים באה"ק, על "בלאנק" של "וועד להפצת חסידות" שלוחחים לו עשרים שיחות להפיעם בין אנ"ש, ועל להבא יכתוב כמה שיחות הוא ציריך בשבייל אנ"ש דאה"ק, וישלחו לו.

גם כתוב שעדר כמה שאפשר יודיע זה בהקדם, כדי שידעו כמה שיחות ציריך להדפיס, וכן שישלח בהקדם דמי התמורה

ל"צ"ון – שהתחילה לבנות, ואמר שייהיו שני הדרים. חדר א' מסביב לצ"ון שבו יעמוד ויתפללו וכו', וחדר שני בשובל להוריד את הנעלים ולדוחץ ידים וכו', וכן אמר את הנוסח שיכתבו על השלט של ה"אוהל", ודבר גם אודות הגדר שצריך לעשות מסביב ל"צ"ון. ב"ק אדמו"ר שליט"א סיים שהוא מקווה שיצליחו בעורחות של זקני החסידים לבנות את ה"אוהל" שיהי כמו ה"אוהל" שעל קברי אדמו"ר העמץ-עדך ומהר"ש. הלילה התקיימה אסיפה של זקני החסידים אודות בניית ה"אוהל".

בימים אלו הגיה ב"ק אדמו"ר שליט"א את רשימת ההנחה של התועדות ב"ק מנ"א. ה"מניה" הת' יואל שי כהן ספר שאות הד"דרון על מסכתקידושין שנאמר בתהמודות זו הגיה ב"ק אדמו"ר שליט"א מאד בפרטיות, עד שורבו ככל משך הוא לשונו של ב"ק אדמו"ר שליט"א מה שכתב בעצמו.

יום ועשיק פ' ראתה ב"ק מנ"א: התמויים דובער יוניק ומשה גורנער שייחו סייפר, שנכנסו היום לקבל את ברכת ב"ק אדמו"ר שליט"א לפניו נסייתם בשליחות המל"ח. שנכנסו פונה אליהם ב"ק אדמו"ר שליט"א ושאלם: "זואס ווילט איר יונגע ליטו, וואוין פארט איר?" [=מה רצונכם אבראים, لأن אתם נסועים?] וענו שננסעים בשליחות המל"ח לבולטימור. ואמר ב"ק אדמו"ר שליט"א: "פארט געזונטרהייט, זויט מצלית." איר זאלט אויספירן דעתם ורבינס כוונה" (=סעו לשлом ותצליחו. שתשלימו את כוונתו של הרבי). והמשיך: כה ע"ז יש לכם, וכאשר תנצלו את הכוונות בפי שעריך תהיי לכם הצלחה בכל העניות הכלליים והפרטיים. סעו לשлом ותצליחו, ומן הסתם ישמעו מכם בשו"ט מהדרך. תמונה של הרבי

מהלשכה של הרוב בנימין גורדזקי, אוסטרליה - ע"י הרוב זלמן בריניין (סערבריאנסקי), מינגן - ע"י הרוב דוד בראומאן והרב מיכאל טיטלבוים, ועוד.

כעבור כב' שבועות החלו להגיע מכתבי תודה ורכישת מארצאות הבירה ומכל רחבי תבל על ההתעסקות במשלו השיחות וכו'.

אחד המכתבים נתබל מהרב"ץ שם טוב מלונדון שבו כתוב: "מקרב ולאט עמוק הנני מודה על ייסוד הועה, להחיות נפשותינו, ואשתדל להיות בעורכם להפיץ השיחות, ולע"ע שלחו מכל שיחה סט אקוועמפלרים". בסגנון זהה נכתבו עוד הרבה מכתבים. המכתבים הללו רוממו את רוחם של חברי הוער, והתעסקו בהז ביטר חיוט. בכל פעם כשהיו שלחים שיחה צירפו גם מכתב התעוורויות שיפיצו את השיחות, ולקראה ברבים וכו', כי זה הדבר היהודי שיש לנו לעת עתה מכ"ק אדרמור"ר שליט"א (שטרם החל באמירות מאמרי דא"ה).

במה מתלמידי התמיימים מפאריז סייפו שכאשר הגיעו השיחות והכתב המצויר מהוער, זה עשה רושם גדול... ואת כל מה שכתו בכתב בנווגע לקריאה ברבים וההפצה וכו', קיימו בהידור רב וכו'.

* * *

יום ב, בדרך כלל: אמו של בכ"ק אדרמור"ר שליט"א, הרבנית הצדקנית מרת חנה שניאורסאהן, עברה לנור ברוחוב לינקולן מספר 1034 (פינת קינגסטון עוו).

יום וعشיק פ' שופטים, ה אלל: הת' צבי הירש שי גנובהג סייפר שנכנס היום אל בכ"ק אדרמור"ר שליט"א وسيיף לו אוורות הקורובה שלו מהא"ק שנמצאת בהרין (וקיבל ברכה עברורה בי"א מנ"א) שהיה הקיאה וכו', וענה בכ"ק אדרמור"ר שליט"א שווה כלום, ושאל

כדי שלא יהיה מניעה להוצאה שאר השיחות.

את המכתב סיים בנוסחה זה: "המתכוים לתשובה ומקומות אשר בכ"ק אדרמור"ר שליט"א ימשיך לגלות לנו את אור תורה החסידות, עד כי יבא שילה והקיצו ורנוו שוכני עפר, ובכ"ק אדרמור"ר היב"מ בתוכם, וישמענו נפלאות מהתורתוacciיר".

במושאי ת"ב החליט הניל' שמוטד זה לא יוכל להלך בעצמו, ובפרט להיות בקשר עם כל העולם, והציע לבמה בחורים שעשו לו בזה, וגם הראה להם את העתק המכתב לר' אברהם פריו וכו'. העצטו נתකלה, ובמושאי תשעה באב (יהפן לשמה) נתייסד בשעה טובה ומוסצת הדועץ להפצת השיחות.

באותו הלילה נערכה "אסיפה ובתיה..." - למורת שהשתתפו בה רק ארבעה אנשים - אך האסיפה עצמה הייתה בהצלחה גדולה. בלילה זה ערכו כמה מכתבים, לולנדון, פאריז ואוסטרליה בנוסח דומה למכתב הניל' עם שינויים קטנים.

כמו כן חולקו התפקידים: מי יתעסק בהעתיקת השיחות, מי יdag שוהדפסה תהי' Ifah, מי יוזר בסגנון כתיבת השיחות, מי יתעסק בקשר המכתבים עם חו"ל ומי ינהל החשבונות וכו', וכן היעסוק במכירתם על אתר ושילוחם בטור ארצות הברית.

גם הוחלט לשלחן לנכבד אן"ש - מלבד מה שלוחים הרבה שיחות למכירה - שיחה אחת בדוראר אויר (בתשלום) כדי לקרוא ברבים, בומנה, אבל זה עדין ממידה מצומצמת, מפני המשטור הבטפי. אולם גיגולי החסידים ישלו שיחה אחת בדוראר אויר חינם.

במשך הזמן עמדו חברי הוועד בקשרי מכתבים עם אן"ש דכל המדינות, לנרדון - ע"י הרוב בן-ציון שמטוב, פאריז - ע"י אחד מתלמידי היישבה עיבור הטל', ואחד